

condițiile pentru accesul și schimbul internațional, așa cum este prevăzut și în documentele de partid și de stat privitoare la politica externă, a țării noastre.

Această tendință se manifestă și pe plan mondial. Dacă la început UNISIST-ul — sistemul mondial de informare — elaborat de către UNESCO, își propunea doar tematica informării tehnico-științifice, în prezent sint tendințe de lărgire a sferei informaționale și cu domeniul cultural. Pentru a fi în pas cu vremea, este momentul să avem în vedere neapărat și această posibilitate de interconectare la fluxul informațional internațional.

Ținând seama de stadiul la care se găsește elaborată evidența patrimoniului cultural național, de complexitatea domeniului și problemele deosebite care se ridică în continuare, reieșite din lucrările prezentate și discuțiile purtate pe marginea lor și la această masă rotundă, accentuez asupra necesității asigurării unui cadru organizatoric corespunzător, plecând de la faptul că activitatea de informare și documentare nu se poate face astăzi decit cu oameni cunoscând bine această materie, cu personal deci de specialitate.

Institutul național de informare și documentare, coordonat după cum se cunoaște de către Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, în cadrul atribuțiilor care-i revin, va găsi posibilități de colaborare, menționind însă că principala forță o reprezentați dumneavoastră.

Încă odată vă mulțumim pentru invitația făcută, remarcând totodată condițiile organizatorice desăvârșite asigurate Consfătuirii și ținuta științifică deosebită a materialelor susținute și a dezbaterilor.

Cu acordul dumneavoastră, rezervăm paginile revistei noastre „Probleme de informare și documentare” pentru a face cunoscut în țară și peste hotare această importantă consfătuire.

ȘTEFAN GĂVENEA

**Muzeul Deltei Dunării — Tulcea —
Oficiul pentru patrimoniul cultural
național**

Consfătuirea pe care am găzduit-o în aceste zile la Tulcea a permis o mai amplă cunoaștere a realizărilor și experiențelor întreprinse în diverse unități muzeale, ca și în alte instituții, pe linia înmagazinării și regăsirii cât mai eficiente a informațiilor. În același timp au fost aduse în dezbatere o serie de probleme legate de specificul muncii de evidență, de greutățile întâmpinate în această direcție.

Acestea din urmă au rezultat și din faptul că nu am avut de la bun început o concepție clară privind modul de completare a rubricilor fișei analitice de evidență, întocmirea declarațiilor și a proceselor verbale de constatare, prioritățile de luare în evidență etc. Au existat situații când am primit indicații contradictorii sau au fost impuse modificări pe parcurs, înlocuindu-se unele tipizate cu altele.

Astăzi, cred că ne aflăm în pragul unei etape noi, când cu toții știm mult mai multe lucruri. În această etapă se cer rezolvate, după

cum am putut să ne dăm seama, probleme urgente, cum ar fi : problema vocabularelor controlate și toate celelalte acțiuni legate de proiectarea unui sistem informatic.

Muzeul nostru a luat contact, încă de acum câteva luni, cu Centrul teritorial de calcul electronic Tulcea — ai cărui reprezentanți se află în mijlocul nostru — pentru a analiza unele posibilități de colaborare în vederea utilizării calculatorului în evidența și gestiunea muzeală. Tovarășii de la Centrul de calcul au dovedit o deosebită receptivitate pentru problematica noastră. De aceea propun ca, în condițiile proiectării la nivel central a unui sistem informatic pentru patrimoniul cultural național, să fim angrenați în testările ce se vor realiza în domeniul arheologic.

Proiectul de sistem pentru patrimoniul cultural național, proiectat de Institutul central pentru conducere și informatică, va trebui să includă și problemele oficiilor pentru patrimoniul cultural național și ale gestiunii muzeelor.

O rețea informatică a Oficiilor pentru patrimoniul cultural național va putea rezolva întreaga problemă a centralizării într-un spirit de eficiență și economicitate pe care numai informatica le poate oferi.

În acest sens, doresc să subliniez odată în plus, că atât Muzeul Deltei Dunării din Tulcea cât și Centrul teritorial de calcul vor răspunde cu mult entuziasm la toate solicitările Consiliului Culturii și Educației Socialiste sau ale Institutului central pentru informatică și conducere în direcția participării noastre la optimizarea sistemului de evidență al patrimoniului cultural național.

NICOLAE MIHAILA

**Institutul pentru proiectări de secții
și uzine metalurgice**

Din cele audiate pînă acum cît și din discuțiile purtate, am înțeles că evidența patrimoniului cultural național se referă la patrimoniul cultural intern cît și la bunurile culturale românești aflate în alte părți ale lumii. O atît de cuprinzătoare evidență nu se poate organiza decît cu ajutorul specialiștilor și al informaticienilor.

Am înțeles, de asemenea, că sistemul de evidență centralizată al patrimoniului cultural național trebuie să permită evaluarea stării de conservare a fiecărui bun cultural în parte. Mai mult, evidenței patrimoniului cultural național i se cer date privind circulația acestor bunuri. Iată deci, o sumă de motive pentru care se impune a se apela la informatică. Un alt argument în favoarea informaticienilor este necesitatea creerii unei baze de date care să îndeplinească, în afară de funcțiunile enumerate mai sus, rolul unui instrument de cercetare. Apelînd la programe specializate și de o bună gestiune a informațiilor, cercetarea patrimoniului cultural național va putea beneficia de răspunsuri apte să pună în evidență aspecte inedite ale bunurilor culturale și care vor duce, neîndoielnic, la îmbogățirea interpretărilor actuale.